

Sygn. akt II Ca 1472/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karina Marczak (spr.)
Sędziowie:	SO Marzenna Ernest SO Iwona Siuta
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota J. Szlachta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015 roku w S.

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D.

przeciwko A. J. (1)

z udziałem interwenienta ubocznego Gminy D.

o wydanie lokalu mieszkalnego

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 10 października 2013 roku, sygn. akt I C 978/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego A. J. (1) na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego

III. przyznaje adwokatowi K. O. od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu kwotę 110,70 zł (sto dziesięć złotych siedemdziesiąt groszy), w tym podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt II Ca 1472/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu: nakazał pozwanemu A. J. (1), aby opuścił i wydał powodowi Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. lokal mieszkalny położony w D. przy ulicy (...) w stanie wolnym od osób i rzeczy (punkt I.); przyznał pozwanemu prawo do lokalu socjalnego (punkt II.); wstrzymał wykonanie eksmisji pozwanego do czasu złożenia przez

Gminę D. oferty najmu lokalu socjalnego (punkt III.); zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 337 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt IV.).

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

Pozwany A. J. (2) został wykluczony z członkostwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. uchwałą Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. z dnia 20 listopada 2003 r. Powodem podjętej uchwały były zaległości w opłatach za lokal mieszkalny. Pozwany od dnia 22 listopada 1991 r. zamieszkiwał w zasobach Spółdzielni będąc jej członkiem. Na skutek złożonego odwołania przez A. J. (2) od uchwały Rady Nadzorczej powodowej Spółdzielni do Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. uchwałą z dnia 30 czerwca 2004 r. postanowiono utrzymać w mocy uchwałę Rady Nadzorczej nr 24 z dnia 20 listopada 2003 r. Pozwany ma orzeczony stopień inwalidztwa z uwagi na stwierdzone schorzenie i został zaliczony do stopnia niepełnosprawności umiarkowanego. Pozwany jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz małoletniego syna mieszkającego poza granicami kraju. Zadłużenie pozwanego wobec Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. wynosi kwotę 22.923,12 zł (na datę wniesienia pozwu). W przedmiotowym lokalu pozwany zamieszkuje sam.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo jest zasadne. Sąd wskazał, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany nadal posiada znaczące zadłużenie sięgające kwoty ponad 20.000 zł. W ocenie Sądu pozwany w toku procesu nie zrozumiał istoty niniejszego procesu. Powództwo wywiedzione pozwem z dnia 24 lipca 2013 r. zmierzało do nakazania pozwanemu wydania przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Zatem powód już nie domagał się zapłaty należności ale realizacji podjętych uchwał przez Radę Nadzorczą powodowej Spółdzielni jak i Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D.. W związku z tym kwestie związane z zapłatą opłat za lokal mieszkalny w niniejszym procesie nie występują jako żądanie pozwu, a istniejące zaległości w opłatach są podstawą uprzedniego wykluczenia pozwanego z członkostwa powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej. Sąd wskazał, że pozwany mógłby domagać się rozłożenia na raty zadłużenia czy umorzenia bezpośrednio w powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej. Wobec powyższych okoliczności to jedynie powód w tym zakresie byłby władny do podjęcia decyzji. Sąd zaznaczył, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany nie zaskarżył żadnej z uchwał dotyczącej jego osoby. W związku z tym uchwały te są od lat prawomocne. W wyniku uchwały Rady Nadzorczej powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. z dnia 20 listopada 2003 r. pozwany utracił członkostwo. Pozwany nie podjął zatem żadnych starań w celu odzyskania członkostwa i w tym celu nie dokonał spłaty zadłużenia, co mogłoby warunkować przywrócenie mu jego prawa. Pozwany zatem nie podjął żadnych skutecznych działań w celu zmiany swojej sytuacji, w tym statusu prawnego względem przedmiotowego lokalu. Zatem konsekwentnie do powyższego pozwany zamieszkuje w przedmiotowym lokalu mieszkalnym od wielu lat bez tytułu prawnego, czego nie kwestionował. Z tych też względów w ocenie Sądu zasadność żądania pozwu jest oczywista i wynika z okoliczności bezspornych w sprawie. Wobec powyższego Sąd Rejonowy na podstawie art. 222 § 1 k.c. orzekł jak w pkt. I wyroku. Sąd zaznaczył, iż pozwany na wypadek eksmisji nie posiada innej możliwości w zakresie zamieszkania w innym lokalu mieszkalnym. Sąd stwierdził, że okoliczność iż jest osobą niepełnosprawną, uzasadnia przyznanie pozwanemu prawa do lokalu socjalnego i wstrzymanie eksmisji do czasu złożenia przez Gminę D. oferty najmu lokalu socjalnego. Z tych względów Sąd I instancji na podstawie art. 14 pkt 4 ppkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego orzekł o prawie pozwanego do lokalu socjalnego. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany. Skarżący wniósł o: uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania innemu sądowi z pominięciem Sądu Rejonowego w Myśliborzu ze względu na stronniczość i pogwałcenie jego konstytucyjnych praw obywatelskich; zasądzenie kosztów procesu i zastępstwa procesowego od powódki, która swym niesumieinnym i oczywiście niewłaściwym postępowaniem wywołała ten proces i koszty jego prowadzenia; ustalenie faktycznej kwoty zadłużenia, która jest fikcją i stanowi przyczynę eksmisji pozwanego z mieszkania; unieważnienie wszystkich uchwał Zarządu, który został zarejestrowany z sprzeczności ze statutem spółdzielni, a skutki tych uchwał stanowią część składową wykazanego zadłużenia; unieważnienie wszystkich uchwał Rady Nadzorczej, która akceptowała nielegalne działanie Zarządu i w dodatku została wybrana w drodze przestępstwa w sprzeczności ze statutem i Prawem Spółdzielczym; unieważnienie Regulaminów utworzonych w sprzeczności ze statutem, których skutki są częścią składową wykazanego rzekomego zadłużenia; ustalenie faktycznej kwoty zadłużenia pomniejszonej o kwoty bezprawnie zakładanych lokat bankowych, przegranych spraw sądowych skrytycznie ukrywanych przed spółdzielcami, wynagrodzenia Rady Nadzorczej i uposażenia radcy prawnego, który za pieniądze spółdzielców działa w zмовie z organami spółdzielni na naszą szkodę zawiadomienie właściwej Okręgowej Izby Radców Prawnych o rażących działaniach radcy zgodnie z art. 83 Regulaminu Urzędowania Sądów Powszechnych; rozpoznanie sprawy zgodnie z zasadami poszanowania obowiązującego prawa, a przede wszystkim Konstytucji RP; zlecenie przeprowadzenia niezależnej lustracji powodowej spółdzielni przez Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni mieszkaniowych w W.; włączenie do akt sprawy wszystkich protokołów lustracji celem poznania stanowiska lustracji w poszczególnych wątkach działalności spółdzielni naprawienia wyrządzonej bezpodstawnie szkody.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o: oddalenie apelacji w całości; oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z dołączonych do apelacji dokumentów; zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja A. J. (1) jest niezasadna.

Sąd Odwoławczy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne, bez konieczności ich ponownego przytaczania. Uznaje również za prawidłową wywiedzioną na ich podstawie ocenę prawną.

Sąd Rejonowy zgodnie z wymogami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym zgromadził w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, który następnie ocenił w sposób odpowiadający wymogom stawianym przez przepis art. 233 § 1 k.p.c., tj. regułami logicznego rozumowania, zasadami doświadczenia życiowego i właściwym kojarzeniem faktów.

W rozpatrywanej sprawie powódka wystąpiła wobec pozwanego z roszczeniem o wydanie lokalu mieszkalnego położonego w D. przy ulicy (...) w stanie wolnym od osób i rzeczy. Podstawą prawną tego żądania był przepis art. 222 § 1 k.c., zgodnie z którym właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Do uwzględnienia żądania powództwa opartego na tej podstawie konieczne jest wykazanie przesłanek pozytywnych w postaci uprawnienia właścicielskiego powoda oraz władania przez stronę pozwaną lokalem, jak również brak przesłanki negatywnej jaką jest istnienie po stronie pozwanej skutecznego uprawnienia do władania rzeczą.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że powódka jest właścicielem przedmiotowego lokalu mieszkalnego i że lokal ten jest nadal zajmowany przez pozwanego. Jednocześnie w ocenie Sądu Odwoławczego Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż A. J. (1) nie posiada jakiegokolwiek tytułu prawnego do korzystania z tego lokalu. W dniu 22 listopada 1991 r. pozwanemu zostało przydzielone lokatorskie prawo do wymienionego lokalu. Jednakże w trybie postępowania wewnątrzspółdzielczego został on skutecznie pozbawiony członkostwa przez wykluczenie z rejestru członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D.. W tym zakresie Rada Nadzorcza powódki podjęła w dniu 20 listopada 2003r. uchwałę nr 24/2003, która w wyniku odwołania się pozwanego uchwałą nr 7/2004 z dnia 30 czerwca 2004 r. została utrzymana przez Zebranie Przedstawicieli Członków powodowej Spółdzielni. Następnie pozwany nie skorzystał już z przewidzianego w ustawie z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (j.t. Dz.U.2003.188.1848 ze zm.) trybu odwołania dochodząc swych praw na drodze sądowej. W tej sytuacji pozbawienie pozwanego w trybie wewnątrzspółdzielczym członkostwa przez wykluczenie z rejestru członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. zostało dokonane skutecznie i tym samym ma doniosłość prawną. Fakt, iż pozwany nie zdecydował się na skorzystanie z odwołania do sądu nie pozbawia mocy podjętych w trybie wewnątrzspółdzielczym uchwał. Zatem pozwany utracił omawiany tytuł prawny do władania przedmiotowym lokalem. Jednocześnie pozwany nie wykazał, aby przysługiwało mu inne skuteczne względem powódki uprawnienie do władania tym lokalem. Pozwany nie wykazał też, aby uprawnienie takie nabył po wydaniu przez Sąd I instancji zaskarżonego orzeczenia. W tym stanie rzeczy uzasadnionym jest przyjęcie, iż pozwanemu nie przysługuje skuteczne względem powódki uprawnienie do władania lokalem mieszkalnym położonym w D. przy ulicy (...). W konsekwencji Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił roszczenie windykacyjne powódki.

Wobec powyższego Sąd orzekający przeprowadzając kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku nie dopatrzył się podstaw do jego wzruszenia.

W świetle powyższych rozważań Sąd Odwoławczy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Wskazania nadto wymaga, że we wniesionej apelacji skarżący podnosi zarzuty dotyczące kwestii, które po pierwsze nie były zgłaszane w pierwszej instancji, więc nie były przedmiotem osądu Sądu Rejonowego. Po drugie dotyczyły nieprawidłowości funkcjonowania spółdzielni mieszkaniowej i z racji przedmiotu prowadzonego postępowania - o wydanie lokalu – nie podlegałyby ocenie Sądu. Także Sąd Okręgowy przy rozstrzygnięciu apelacji musi uwzględnić uregulowanie zawarte w przepisie art. 383 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu apelacyjnym nie można występować z nowymi roszczeniami.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w punkcie II. sentencji wyroku na podstawie o art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Z art. 108 § 1 k.p.c. wynika, że sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Cytowany przepis wyraża podstawową zasadę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania - odpowiedzialności za jego wynik. Mając powyższe unormowanie na względzie Sąd Okręgowy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie apelacja pozwanego okazała się w całości niezasadna, a więc to on jest w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. stroną przegrywającą sprawę w postępowaniu apelacyjnym. Zatem wobec złożonego przez powódkę żądania zwrotu kosztów tego postępowania, to pozwany winien zwrócić jej przedmiotowe koszty. Na koszty te złożyło się wyłącznie wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego stronę powodową w wysokości 60 zł, które zostało ustalone na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 9 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

W punkcie III. wyroku Sąd Okręgowy przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Myśliborzu na rzecz adwokata K. O. kwotę 110,70 zł, w tym podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. Wymieniony pełnomocnik ustanowiony z urzędu w toku postępowania apelacyjnego złożył wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w tym postępowaniu, składając jednocześnie oświadczenie, o którym mowa w § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 461). Wysokość tych kosztów została ustalona na podstawie § 2 ust. 1-3, § 10 pkt 1 oraz § 19 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 461), przy uwzględnieniu 75 % stawki minimalnej oraz stawki 23 % podatku od towarów i usług.